

"Må jag aldrig mer flyga strax över marken"

Jesus, min Herre: låt mig känna din nåd och följa den för att tömma mitt hjärta ..., så att du kan fylla det, Du, min Vän, min Broder, min Konung, min Gud, min Kärlek! (Smedjan, nr. 913)

30 april

Jag känner mig som en stackars sparv som är van vid att bara flyga korta sträckor från ett träd till ett annat eller, på sin höjd, upp till en

balkong på tredje våningen ... En dag lyckas den nå upp till taket på ett litet hus som är allt annat än en skyskrapa ...

Men plötsligt rycks vår lilla fågel med av en örn som misstog den för en unge av sitt eget släkte. I dess mäktiga klor förs sparven allt högre och högre upp, över jordens berg, över bergens snötäckta toppar, över de vita, blå och rosa molnen, allt högre och högre tills den kan se rakt in i solen ... och då släpper örnen vår lilla fågel och säger: Iväg med dig. Flyg! ...

Herre, må jag aldrig mer flyga strax över marken. Må jag alltid vara upplyst av den gudomliga solens strålar – Kristus – i eukaristin! Må min färd inte avbrytas förrän jag vilar i ditt hjärta. (Smedjan, nr. 39)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
ma-jag-aldrig-mer-flyga-strax-over-
marken/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/ma-jag-aldrig-mer-flyga-strax-over-marken/) (2026-03-08)